

Endelig indebærer forslaget, at justitsministerens (Civilretsdirektoratets) adgang til at godkende et ugyldigt ægteskab efter ægteskabslovens § 21, stk. 2, også skal gælde for registrerede partnerskaber.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 3)

Efter den gældende § 2, stk. 3, kan statsborgerskab i Norge, Sverige eller Island sidestilles med statsborgerskab efter stk. 2, nr. 1. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at statsborgerskab i et andet land med en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske, ligeledes sidestilles med dansk statsborgerskab.

Det foreslås, at Finland på linje med de øvrige nordiske lande nævnes i lovtæksten. Forslaget indebærer ingen realitetsændring, idet finske statsborgere allerede i dag sidestilles med danske statsborgere, jf. bekendtgørelse nr. 198 af 9. april 2002 om finske statsborgeres ret til at indgå registreret partnerskab i Danmark.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at bopæl i Norge, Sverige, Finland eller Island sidestilles med bopæl i Danmark, og således at ministeren også kan fastsætte, at bopæl i andre lande end Danmark sidestilles med bopæl her i landet, såfremt det pågældende land har en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske. Ændringen har både betydning for personer, der ønsker at indgå registreret partnerskab i henhold til stk. 2, nr. 1, og stk. 2, nr. 2.

At bopæl i et land med tilsvarende regler om registreret partnerskab ligestilles med bopæl i Danmark i relation til betingelsen i *stk. 2, nr. 1*, indebærer, at f.eks. en dansk statsborger med bopæl i Sverige eller en svensk statsborger med bopæl i Finland kan indgå registreret partnerskab i Danmark uanset den anden parts statsborgerskab eller bopæl.

I relation til betingelsen i *stk. 2, nr. 2*, betyder forslaget, at to års bopæl i et land med tilsvarende regler om registreret partnerskab sidestilles med to års bopæl i Danmark. Det indebærer, at f.eks. to britiske statsborgere, som har haft bopæl i Sverige i to år, kan indgå registreret partnerskab i Danmark.

Spørgsmålet om, hvorvidt et land har en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske, må som hidtil bero på en samlet vurdering af, om den pågældende lovgivning i samme omfang som de danske regler ligestiller registreret partnerskab med ægteskab. I modsat fald ville det ikke være rimeligt at sidestille statsborgerskab eller bopæl i det pågældende land med dansk statsborgerskab. Bestemmelsen vil f.eks. ikke kunne anvendes i forhold til et land med en væsentlig mere restriktiv lovgivning på området.

Kravet om bopæl antages fortsat at indebære et krav om domicil i Danmark. Ved domicil forstås i dansk ret den stat eller det territoriale område, som en person har bopæl eller ophold i, i den hensigt varigt at forblive der eller i det mindste uden hensigt til, at opholdet kun skal være midlertidigt.

Der vil fortsat skulle anlægges en mere restriktiv fortolkning af bopælsbegrebet i henhold til § 2, stk. 2, nr. 2, end hvad der gælder for nordiske statsborgere m.v., der er nævnt under § 2, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1. Baggrunden er, at nordiske statsborgere m.v. må forventes at kunne få anerkendt et dansk registreret partnerskab efter en tilbagevenden til deres hjemland, mens dette som udgangspunkt ikke kan antages at gælde for de personer, som den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, tager sigte på.

Spørgsmålet om, hvorvidt en person, der ønsker at indgå registreret partnerskab her i landet efter stk. 2, nr. 2, opfylder bopælskravet, må fortsat afgøres efter en samlet vurdering, hvis dette kan give anledning til tvivl. Der må således bl.a. lægges vægt på retsgrundlaget for opholdet i Danmark, herunder om en opholdstilladelse er udstedt med henblik på midlertidigt eller varigt ophold, og om opholdstilladelsen er tidsbegrænset. Der må også lægges vægt på, om det i øvrigt kan antages, at personen har til hensigt varigt – eller i hvert fald for en længere periode – at forblive i Danmark. Det kan her indgå, om den pågældende har fast arbejde i Danmark eller på anden måde har en mere varig, objektiv tilknytning til landet. En person, der alene opholder sig i Danmark i en kortere, forud fastlagt periode (der dog overstiger to år, jf. stk. 2, nr. 2), eller som i øvrigt må antages at ville forlade Danmark igen inden for nærmere fremtid, vil ikke have bopæl i Danmark i bestemmelsens forstand. En person, der søger opholdstilladelse i Danmark, f.eks. en asylansøger, vil heller ikke have bopæl her i landet, mens ansøgningen behandles.

I relation til forbundsstater og lignende stater med flere forskellige retssystemer kan der opstå tvivl om, hvorvidt statsborgerskab eller bopæl i det pågældende land er tilstrækkeligt til at kunne sidestilles med dansk statsborgerskab eller bopæl her i landet, hvis ikke alle delstaterne har en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske ordning. Ved forslaget til ændringen i stk. 3 er det forudsat, at statsborgerskab eller bopæl i et sådant forbundsland kun opfylder kravet i stk. 3, hvis samtlige delstater har regler om registreret partnerskab, der svarer til den danske lovgivning.

Efter forslaget til stk. 3 skal den pågældende have haft bopæl i Danmark eller et land med en lovgivning,